1965 ఎస్ సి ర్ (1) 116

కుమారానంద్ వర్సెస్ బ్రిజ్ మోహన్ లాల్

(షా, జె.సి.గజేంద్రగడ్కర్, పి.బి.(సి.జె.) అయ్యంగార్, ఎస్. రాజగోపాల)

ప్రజాప్రాతినిధ్య చట్టం, 1951 (43 ఆఫ్ 1951), సెక్షన్ 119-ఎ-ఎలక్షన్ పిటిషన్-అప్పీల్-సెక్యూరిటీ డిపాజిట్-ప్రభుత్వ విధానానికి బదులుగా హైకోర్టు రిజిస్ట్రార్ కార్యాలయంలో డిపాజిట్-అప్పీలును కొట్టివేయాలా?

పిటిషనర్ రాష్ట్ర శాసనసభకు ఎన్నిక కావడాన్ని సవాలు చేస్తూ ప్రతివాది దాఖలు చేసిన పిటిషన్ పై ఎన్నికల ట్రిబ్యునల్ ప్రజాప్రాతినిధ్య చట్టంలోని సెక్షన్ 100(1)(బి) ప్రకారం ఎన్నిక చెల్లదని ప్రకటించింది. ట్రిబ్యునల్ ఆదేశాలకు విరుద్ధంగా పిటిషనర్ హైకోర్టును ఆశ్రయించారు. ఎన్నికల కమిషన్ కు అనుకూలంగా రూ.500 డిపాజిట్ చేసినట్లు చూపించే ప్రభుత్వ ట్రెజరీ రసీదును మెమోరాండంతో జత చేయడానికి బదులుగా, పిటిషనర్ తన న్యాయవాది ద్వారా హైకోర్టు రిజిస్ట్రార్ కార్యాలయంలో సమర్పించిన మొత్తాన్ని ఆమోదించారు మరియు పిటిషనర్ పేరు మీద "సెక్యూరిటీ డిపాజిట్" గా జమ చేయబడింది. అప్పీలుపై విచారణ సందర్భంగా ప్రతివాది ఇంటర్లియా వాదనలు వినిపిస్తూ, అప్పీలు ఖర్చులకు భద్రతగా ఎన్నికల కమిషన్ కు అనుకూలంగా ఐదు వందల రూపాయల డిపాజిట్ చేసినట్లు చూపించే ప్రభుత్వ ట్రెజరీ రశీదును అప్పీల్ థీమ్ తో జతచేయడంలో పిటిషనర్ విఫలమయ్యారని, ఆ కారణంగానే ఆయన అప్పీల్ చేశారని వాదించారు. నిర్వహణ సాధ్యం కాదు. చట్టంలోని సెక్షన్ 119-ఏలోని నిబంధనలను పాటించడంలో పిటిషనర్ విఫలమయ్యారని, ఆ కారణంగా ఆయన దాఖలు చేసిన అప్పీల్ అసమర్థమని భావించిన హైకోర్టు అప్పీలును కొట్టివేసింది. స్పెషల్లీవ్ ద్వారా అప్పీల్ లో:

119-ఎ నిబంధనలను పాటించడంలో విఫలమైనట్లయితే, ఆ సెక్షన్ యొక్క ఆవశ్యకతలను పాటించనందుకు ఈ చట్టం ఎటువంటి స్పష్టమైన జరిమానాను విధించనందున, అప్పీలును తొలగించడానికి దారితీయదు. కాబట్టి పరిస్థితులను పరిగణనలోకి తీసుకుని, తప్పును సరిదిద్దుకోవడానికి అనుమతించడం లేదా చట్టపరమైన ఆవశ్యకతలకు అనుగుణంగా లేని

అప్పీలును కొనసాగించడానికి నిరాకరించడం కోర్టుకు అధికార పరిధి ఉంది. ప్రస్తుత కేసులో అధిక న్యాయస్థానం ఖర్చులను స్వీకరించడంలో రిజిస్ట్రార్ కార్యాలయ ప్రవర్తనను పరిగణనలోకి తీసుకోకుండా తప్పు చేసింది మరియు అప్పీల్ యొక్క లోపభూయిష్ట సమర్పణ కూడా పిటిషనర్ ఆమోదించిన ప్రక్రియ యొక్క అవకతవకలకు దోహదం చేసింది. [122బి-డి].

జగన్ నాథ్ వర్సెస్ జశ్వంత్ సింగ్, [1954] ఎస్.సి.ఆర్.

సివిల్ అప్పీలేట్ పరిధి: సివిల్ అప్పీల్ నెంబరు 644 ఆఫ్ 1964.రాజస్థాన్ హైకోర్టు 1964 ఫిబ్రవరి 25 నాటి తీర్పు మరియు ఉత్తర్వు నుండి ప్రత్యేక సెలవు ద్వారా అప్పీలు డి.బి.ఎలక్షన్ అప్పీల్ నెం. 93 ఆఫ్ 1963 లో ఉంది.

పిటిషనర్ తరఫున *ఆర్.కె.గార్గ్..*

ప్రతివాది నెం.1 కోసం *బి.డి.శర్మ*.

కోర్టు తీర్పును వెలువరించిన ***షా జె.***

1962 ఫిబ్రవరిలో జరిగిన చివరి సార్వత్రిక ఎన్నికలలో పిటిషనర్ కుమారానంద్ రాజస్థాన్ శాసనసభలో బియావర్ నియోజకవర్గం నుండి పోటీ చేసి ఎన్నికైనట్లు ప్రకటించారు. ప్రజా ప్రాతినిధ్య చట్టం 1951లోని సెక్షన్ 123(4) ప్రకారం పిటిషనర్ వ్యక్తిగత స్వభావం, ప్రవర్తనకు సంబంధించి తప్పుడు కథనాలతో కూడిన కవితను ప్రచురించడం ద్వారా పిటిషనర్ ఎన్నికల సమయంలో అవినీతికి పాల్పడ్డారని, ఇది తన ఎన్నికల అవకాశాలకు అత్యంత అభ్యంతరకరమని పేర్కొంటూ పిటిషనర్ ఎన్నికను సవాలు చేస్తూ పిటిషన్ దాఖలు చేశారు. చట్టంలోని సెక్షన్ 100(1) (బి) ప్రకారం పిటిషనర్ ఎన్నిక చెల్లదని ఎన్నికల కమిషన్ ప్రకటించింది.ట్రిబ్యునల్ ఆదేశాలకు వ్యతిరేకంగా పిటిషనర్ జోధ్ పూర్ లోని రాజస్థాన్ హైకోర్టులో అప్పీల్ చేశారు. అప్పీలు విచారణ సందర్భంగా ప్రతివాది బ్రిజ్ మోహన్ లాల్ వాదనలు వినిపిస్తూ, అప్పీలు ఖర్చులకు భద్రతగా ఎన్నికల కమిషన్ కు అనుకూలంగా ఐదు వందల రూపాయల డిపాజిట్ చేసినట్లు చూపించే ప్రభుత్వ ట్రెజరీ రశీదును మెమోరాండంతో జతచేయడంలో పిటిషనర్ విఫలమయ్యారని వాదించారు. ఆ కారణంగా, నిర్వహించదగినది కాదు. ఈ చట్టంలోని సెక్షన్ 119ఏ నిబంధనలను

పాటించడంలో పిటిషనర్ విఫలమయ్యారని, అందువల్ల ఆయన దాఖలు చేసిన పిటిషన్ అసమర్థమని హైకోర్టు అభిప్రాయపడింది. సెక్షన్ 116ఏ(3) ప్రకారం అప్పీల్ దాఖలు చేయడంలో జాప్యం జరిగితే సరిదిద్దాలని, 119ఏ సెక్షన్ ప్రకారం రూ.500 ప్రభుత్వ వడ్డీ రశీదును జత చేయడంలో పిటిషనర్ విఫలం కావడం వల్ల తలెత్తిన లోపాన్ని సరిదిద్దాలని పిటిషనర్ చేసిన అభ్యర్ధనను హైకోర్టు అంగీకరించి అప్పీల్ ను తోసిపుచ్చింది. స్పెషల్ లీవ్ తో ఈ అప్పీల్ కు పిటిషనర్ మొగ్గుచూపారు.

రాజస్థాన్ హైకోర్టుకు అనుకూలంగా వచ్చిన ఈ పిటిషన్ పై వాస్తవాలు, ప్రస్తుతం అమల్లో ఉన్న ప్రజాప్రాతినిధ్య చట్టంలోని సంబంధిత నిబంధనలను క్లుప్తంగా చెప్పవచ్చు. 1956 చట్టం 27లోని సెక్షన్ 64 ద్వారా చేర్చి, 1958 చట్టం 58 ద్వారా సవరించిన చట్టంలోని సెక్షన్ 119 ఎ ఈ క్రింది విధంగా ఉంది:

> "చాప్టర్ ఐవిఎ కింద అప్పీలును ఇష్టపడే ప్రతి వ్యక్తి అప్పీలు ఖర్చులకు భద్రతగా ఎన్నికల కమిషన్కు అనుకూలంగా ఐదు వందల రూపాయల డిపాజిట్ చేసినట్లు చూపించే ప్రభుత్వ ట్రెజరీ రసీదును మెమోరాండం ఆఫ్ అప్పీల్తో జతచేయాలి."

ఎన్నికల కమిషన్ కు రూ.500 డిపాజిట్ చేసినట్లు చూపించే ప్రభుత్వ ట్రెజరీ రసీదును అప్పీల్ మెమోరాండంతో జతచేయడానికి బదులుగా, పిటిషనర్ తన న్యాయవాది విజయ్ చంద్ర మెహతా ద్వారా 1963 అక్టోబర్ 21న హైకోర్టు రిజిస్ట్రార్ కార్యాలయంలో రూ.500 మొత్తాన్ని టెండర్ చేశారు. టెండర్ చేసిన మొత్తాన్ని స్వీకరించి అప్పీలేట్ యొక్క "సెక్యూరిటీ డిపాజిట్" పేరిట జమ చేశారు. రాజస్థాన్ హైకోర్టు రిజిస్ట్రార్ కార్యాలయం పూర్తి చేసిన ఖర్చుల కోసం సెక్యూరిటీని కోర్టుకు చెల్లించడానికి టెండర్ ఫారం ఈ క్రింది విధంగా ఉంది:

"ఒరిజినల్ టెండర్ :771/21-10-63

ఆర్.ఆర్.డి. నెంబరు 239/31-10-63.

దరఖాస్తుదారుడికి సూచన..   1 నుండి 4 కాలమ్ లను ఖచ్చితంగా నింపండి.

----

1. ఏ పార్టీ పేరు మీద శ్రీ కుమారానంద్ తరఫున డబ్బు ఇవ్వబడుతుంది?

2. పార్టీల పేర్లు మరియు సంఖ్య- కుమారానంద్ వర్సెస్ బ్రిజ్ మోహన్ టేర్ దావా యొక్క లాల్ డి. బి. ఎలక్షన్ అప్పీల్/63.

3. పేమెంట్ సెక్యూరిటీ డిపాజిట్ల స్వభావం

4. టెండర్ చేసిన మొత్తం రూ.500 (రూ.500 మాత్రమే).

5 .ఆఫీస్ రిపోర్టును డిపాజిట్ చేయవచ్చు.

Sd./-

విజయ్ చంద్ర మెహతా

Sd/-

Illegible

21-10-63

క్యాషియర్ స్టాంప్ యొక్క సంతకం

తేదీ

రిజిస్టర్ నెంబరు ఆర్ ఆర్ డీ నెంబరు 239/ 31-10-63లో ఎస్ బీ చాప్టర్ నెం.157/54/ 21-10-63.Sd/- మహ్మద్ హాజీ31-10-63 రిసీవింగ్ ఆఫీసర్ 119ఎన్ బీ- record.Sd/-ప్రేమ్ రాజ్ 31-10-10కు జమ చేయాలి.

టెండర్ నిబంధనలను బట్టి పిటిషనర్ కుమారానంద్ తరఫున హైకోర్టులో 'ఎలక్షన్స్ కుమారానంద్ వర్సెస్ బ్రిజ్ మోహన్ లాల్' ప్రొసీడింగ్ లో సెక్యూరిటీ డిపాజిట్ గా చెల్లించిన

మొత్తాన్ని 'చెల్లించవచ్చు' అని క్యాషియర్లు టెండర్ ఫారంలో పేర్కొన్నారని స్పష్టమవుతోంది. ఆ తర్వాత రశీదును రిజిస్టర్ లో నమోదు చేసి రికార్డుతో దాఖలు చేయవచ్చని అకౌంటెంట్ ఆదేశించారు. ఈ రూ.500ను హైకోర్టులో జమ చేయడం చట్టంలోని సెక్షన్ 119ఏ నిబంధనలకు అనుగుణంగా లేదు. అందువల్ల అది ఎన్నికల కమిషన్ ఆధీనంలో ఉందని, చట్టం అనుమతించిన విధంగా వినియోగించాలని టెండర్ ఫారంలో పేర్కొనలేదు. ఆ మొత్తాన్ని ఎన్నికల సంఘం నియంత్రించిందని, అందుకు సంబంధించి సరైన దరఖాస్తులు చేసుకున్నా చెల్లించాల్సి ఉందని కూడా పేర్కొనలేదు.

చట్టంలోని సెక్షన్ 121 ప్రకారం, పార్ట్ 6 కింద ఏ వ్యక్తికైనా ఖర్చుల చెల్లింపునకు ఏదైనా ఆదేశం ఇచ్చినట్లయితే, అటువంటి ఖర్చులను సెక్యూరిటీ డిపాజిట్ మరియు తదుపరి సెక్యూరిటీ డిపాజిట్ నుండి పూర్తిగా చెల్లించాలి. ఆ మేరకు ఎన్నికల సంఘానికి రాతపూర్వకంగా సమర్పించిన దరఖాస్తుపై ఎవరికి అనుకూలంగా ఖర్చులు చెల్లించారో. విజయవంతమైన పార్టీ యొక్క ఖర్చులను భద్రపరిచే ఉద్దేశ్యంతో సెక్షన్ 119 ఎ రూపొందించబడింది మరియు అందుకోసం ఎన్నికల కమిషన్ కు అనుకూలంగా ప్రభుత్వ ఖజానాలో డిపాజిట్ చేయాలని శాసనసభ చట్టం చేసింది, తద్వారా ఖర్చుకు అర్హులైన వ్యక్తికి ఎన్నికల కమిషన్ ఆ మొత్తాన్ని చెల్లిస్తుంది. కానీ సెక్షన్ 119ఎ యొక్క ఆవశ్యకతలను పాటించడంలో విఫలమైనంత మాత్రాన అప్పీలును కొట్టివేయాల్సిన అవసరం లేదు, ఎందుకంటే ఆ సెక్షన్ యొక్క ఆవశ్యకతలను పాటించనందుకు చట్టం ఎటువంటి వ్యక్తీకరణను విధించదు. సెక్షన్ 90(3) ప్రకారం సెక్షన్ 81, సెక్షన్ 82 ప్రకారం ఎన్నికల కమిషన్ కొట్టివేయకపోయినప్పటికీ ట్రిబ్యునల్ ఎన్నికల పిటిషన్ ను కొట్టివేయాల్సి ఉంటుంది. 85. సెక్షన్ 119ఏ నిబంధనలకు అనుగుణంగా వ్యవహరించని పక్షంలో శాసనసభ ఇలాంటి శిక్ష విధించదు. ఈ చట్టంలోని సెక్షన్ 117లోని నిబంధనలను పాటించడంలో పిటిషనర్ విఫలమైన 90వ సెక్షన్ (4) ప్రకారం పిటిషనర్ ప్రభుత్వ ఖజానాలో గానీ, రిజర్వ్ బ్యాంక్ ఆఫ్ ఇండియాలో గానీ రెండు వేల రూపాయల మొండిబకాయిలను ప్రభుత్వ ఖజానాలో గానీ, రిజర్వ్ బ్యాంక్ ఆఫ్ ఇండియాలో గానీ చెల్లించినట్లు చూపించే ప్రభుత్వ ఖజానా రసీదును జత చేయాల్సి ఉంటుంది.

ట్రిబ్యునల్ ఈ క్లాజును తరువాత 1956 చట్టం 27 ద్వారా సివిల్ (3) గా సవరించి, సెక్షన్ 117 లోని నిబంధనలకు అనుగుణంగా లేని ఎన్నికల పిటిషన్ ను ట్రిబ్యునల్ కొట్టివేయడానికి చట్టం చేయబడింది. 1961 చట్టం 40 ద్వారా చేసిన సవరణ ద్వారా, ఎస్ ను సూచిస్తుంది. అయితే 117 మందిని తప్పించారు. అందువల్ల శాసనం చట్టంలోని కొన్ని ఆవశ్యకతలను పాటించడంలో విఫలం కావడానికి మధ్య వ్యత్యాసాన్ని చూపింది. నిబంధనల ఉల్లంఘనలకు సంబంధించి ఎన్నికల ట్రిబ్యునల్ ఎన్నికల పిటిషన్ ను కొట్టివేయాల్సి ఉంటుంది కానీ సెక్షన్ 119ఏ నిబంధనలను పాటించని పక్షంలో అలాంటి జరిమానా విధించబడదు. జగన్ నాథ్ వర్సెస్ జశ్వంత్ సింగ్, ఓర్స్. (1) మహాజన్, సి.జె.

ఎన్నికల చట్టం యొక్క చట్టపరమైన ఆవశ్యకతలను ఖచ్చితంగా పాటించాలని, ఎన్నికల పోటీ అనేది చట్టం వద్ద చర్య లేదా ఈక్విటీలో దావా కాదని, ఇది సాధారణ చట్టానికి తెలియని పూర్తిగా చట్టబద్ధమైన ప్రక్రియ అని, కోర్టుకు ఉమ్మడి చట్టాధికారం లేదని సాధారణ నియమం బాగా స్థిరపడింది. ఎన్నికల్లో గెలిచిన అభ్యర్థి విజయాన్ని తేలిగ్గా జోక్యం చేసుకోరాదని, అలాంటి జోక్యం కోరే ఏ పిటిషన్ అయినా కచ్చితంగా చట్ట నిబంధనలకు లోబడి ఉండాలనేది సహజ న్యాయ సూత్రమని కూడా స్పష్టమవుతోంది. ప్రత్యేక చట్టమే ఒక ట్రిబ్యునల్ కు ఒక నిర్దిష్ట ప్రక్రియకు అనుగుణంగా పిటిషన్ ను కొనసాగించే అధికారాన్ని ఇచ్చినప్పుడు మరియు అది నిర్దేశించిన కొన్ని విధానపరమైన ఆవశ్యకతలను పాటించకపోవడం యొక్క పర్యవసానాన్ని పేర్కొననప్పుడు ఈ ప్రతిపాదనలలో దేనికీ వర్తించదు.

ఎన్నికల చట్టం పర్యవసానాన్ని నిర్దేశించని సందర్భాల్లో లేదా ఆ చట్టంలోని కొన్ని విధానపరమైన ఆవశ్యకతలను పాటించనందుకు జరిమానా విధించని సందర్భాల్లో, కేసు విచారణకు అప్పగించిన ట్రిబ్యునల్ అధికార పరిధి ప్రభావితం కాదు.

సెక్షన్ 119 నిబంధనలను పాటించడంలో విఫలమైతే ఖర్చుల కోసం డిపాజిట్ చేయడంలో జరిగిన పొరపాటును సరిదిద్దే అధికారం హైకోర్టుకు ఉందా అనేది ఆలోచించాల్సిన ప్రశ్న. రూ.500 మొత్తాన్ని ప్రతివాది ఖర్చులకు సెక్యూరిటీగా పిటిషనర్ జమ చేశారనడంలో ఎలాంటి సందేహం లేదు, అయితే టెండర్ లో దీనిని "సెక్యూరిటీ డిపాజిట్" అనే అనుచిత శీర్షికతో వివరించారు. 1956 చట్టం 56 ద్వారా చేసిన సవరణ పరిధిని హైకోర్టులో పిటిషనర్ తరఫున వాదించిన న్యాయవాది సరిగా అర్థం చేసుకోలేదని, ఇది సెక్షన్ 119ఎను ఏకీకృతం చేసిందని తెలుస్తోంది. ఇది ఒక సాధారణ సివిల్ అప్పీలు అన్నట్టుగా అతను ముందుకు సాగాడు, దీనిలో ఖర్చులకు భద్రతను కోర్టులో జమ చేయడానికి చట్టప్రకారం అవసరం. అప్పీలు మెమోరాండం దాఖలుకు వర్తించే చట్టబద్ధమైన నిబంధనలను పట్టించుకోకుండా, అడ్వకేట్ నిస్సందేహంగా నిర్లక్ష్యంగా వ్యవహరించారు, అందువల్ల అప్పీలును పరిష్కరించే పరిస్థితి మాత్రమే ఉంటే, ఉన్నత న్యాయస్థానం ఆదేశాలలో జోక్యం చేసుకోవడం సమర్థనీయం కాదు. అయితే అప్పీలును కొట్టివేయడానికి ముందు హైకోర్ట్ తగిన విధంగా వ్యవహరించని మరికొన్ని అంశాలు ఉన్నాయి. సెక్షన్ 119ఎ నిబంధనలను పాటించడంలో విఫలమైనందుకు శాసనసభ నిర్దేశించిన జరిమానా ఏదీ లేనప్పుడు అప్పీలును స్వీకరించే హైకోర్టు అధికార పరిధిపై ప్రభావం పడదు. అప్పీలు ఖర్చులకు భద్రతగా ఎన్నికల సంఘానికి అవసరమైన మొత్తాలకు ప్రభుత్వ ఖజానా రశీదును జతచేయాలన్న చట్టబద్ధమైన నిబంధనను విస్మరించడానికి పిటిషనర్ కు అర్హత లేదు. అయితే అవసరాన్ని పాటించడంలో లోపం తలెత్తినప్పుడు, చేసిన తప్పును సరిదిద్దుకున్న తర్వాత అప్పీలును కొనసాగించడానికి తన విచక్షణారహితతను ఉపయోగిస్తుందా లేదా అప్పీలును కొనసాగించడానికి నిరాకరిస్తుందా అనేది ప్రతి సందర్భంలోనూ కోర్టు ఆలోచించాలి.

ఇంతకు ముందు గమనించినట్లుగా ప్రస్తుత కేసులో న్యాయవాది సెక్షన్ 119 ఎ లోని నిబంధనల గురించి తనకు తాను తెలియజేయడంలో విఫలమయ్యాడు. అడ్వకేట్ అజ్ఞానాన్ని హైకోర్టు రిజిస్ట్రార్ కార్యాలయం పంచుకోవడం కూడా కొంత దురదృష్టకరం. అందువల్ల ఎన్నికల అప్పీలులో ప్రతివాది ఖర్చులకు భద్రతగా రూ.500 మొత్తాన్ని కేటాయించాలని ఉద్దేశించినట్లు హైకోర్టుకు సమర్పించిన పత్రంలో స్పష్టంగా ఉంది: కుమారానంద్ వర్సెస్ బ్రిజ్ మోహన్ లా. ఆ

మొత్తాన్ని ప్రభుత్వ ఖజానాలో లేదా రిజర్వ్ బ్యాంకులో జమ చేయడానికి బదులుగా, ఆ మొత్తాన్ని హైకోర్టులో డిపాజిట్ చేశారు.ఆ మొత్తాన్ని ఆమోదించారు మరియు రశీదును దాని రికార్డుతో దాఖలు చేశారు, మరియు ఇది సెక్షన్ 119 ఎ యొక్క అవసరాలకు తగిన అనుగుణంగా పరిగణించబడింది. హైకోర్టు డిప్యూటీ రిజిస్ట్రార్ ఈ ప్రజెంటేషన్ ను స్వీకరించి, అనుసరించిన విధానంపై ఎలాంటి అభ్యంతరాలు వ్యక్తం చేయకుండా అప్పీళ్లను లెక్కించారు. అప్పీల్ ఖర్చులకు సెక్యూరిటీ డిపాజిట్ విషయంలో ప్రజాప్రాతినిధ్య చట్టం విధించిన స్తబ్దత నిబంధనల గురించి న్యాయవాదుల మాదిరిగానే హైకోర్టు రిజిస్ట్రార్ కార్యాలయానికి తప్పుడు సమాచారం ఇచ్చారనే అభిప్రాయాన్ని ఇది సమర్థిస్తుంది. ఒకవేళ రిజిస్ట్రార్ కార్యాలయం ఆమోదించకపోయి ఉంటే, చట్టం ప్రకారం ప్రభుత్వ ఖజానా అందకపోయి ఉంటే, ఆ లోపాన్ని అప్పీలుదారుడు నయం చేసేవాడు. అయితే అప్పీలు మెమోరాండంను స్వీకరించి, అప్పీలుగా లెక్కించి, ప్రతివాదికి అప్పీలు నోటీసు జారీ చేశారు. ఈ విధానంలో క్రమబద్ధీకరణపై ఉన్న అభ్యంతరాన్ని విచారణలోనే హైకోర్టు దృష్టికి తీసుకువచ్చినట్లు తెలుస్తోంది. పిటిషనర్ కోసం అడ్వొకేట్ నిర్లక్ష్యంగా ఉందని చెప్పడం వల్ల ప్రయోజనం ఉండదు.

అయితే అప్పీలు సమర్పణలో హైకోర్టు రిజిస్ట్రార్ కార్యాలయం వ్యవహరించిన తీరు 119ఏ నిబంధనలకు అనుగుణంగా లేకపోవడం, అనుసరించిన విధానంలో అవకతవకలకు కారణమైంది. కోర్టు చర్య ఏ ఒక్క ప్రియురాలికీ హాని తలపెట్టకుండా చూసుకోవాల్సిన బాధ్యత కోర్టుపై ఉందన్నది అతిశయోక్తి కాదు. సెక్షన్ 119ఎ యొక్క ఆవశ్యకతలను పాటించడంలో విఫలమైనందుకు అప్పీళ్లను కొట్టివేయాల్సిన బాధ్యత చట్టప్రకారం కోర్టుకు లేదు: అందువల్ల చట్టాన్ని సరిదిద్దడానికి అనుమతించడానికి లేదా చట్టపరమైన ఆవశ్యకతలకు అనుగుణంగా లేని అప్పీలును కొనసాగించడానికి నిరాకరించడానికి న్యాయస్థానానికి అధికార పరిధి ఉంది. ప్రస్తుత సందర్భంలో ఖర్చుల డిపాజిట్ ను అంగీకరించని రిజిస్ట్రార్ కార్యాలయ ప్రవర్తనను పరిగణనలోకి తీసుకోకుండా హైకోర్టు తప్పు చేసిందని, అలాగే అప్పీలుదారుడు అవలంబించిన ప్రక్రియను క్రమబద్ధీకరించడానికి దోహదం చేసిన అప్పీల్ యొక్క లోపభూయిష్ట ప్రాతినిధ్యం కూడా ఉందని మేము భావిస్తున్నాము. 1963 అక్టోబర్ 21న టెండర్ ఫారం కింద జమ చేసిన మొత్తాలను

ఎన్నికల సంఘం పేరిట ప్రభుత్వ ఖజానాలో జమ చేయాలని, హైకోర్టులో అప్పీలు ఖర్చులకు భద్రతగా ఎన్నికల సంఘానికి అనుకూలంగా ప్రభుత్వ ఖజానాను పొందాలని హైకోర్టు ఆదేశించి ఉండాల్సింది.

అందుకనుగుణంగా హైకోర్టు ఇచ్చిన ఉత్తర్వులను కొట్టివేసి, అప్పీలు ఖర్చులను ఇప్పటికే నిర్ణయించిన పద్ధతిలో సర్దుబాటు చేసే విషయంలో జరిగిన పొరపాటును సరిదిద్దుకునే అవకాశాన్ని పిటిషనర్ కు హైకోర్టు కల్పించాలని, ఎన్నికల సంఘానికి అనుకూలంగా ప్రభుత్వ ఖజానా రశీదు వచ్చిన తర్వాత హైకోర్టు ఈ అప్పీలును సెక్యూరిటీగా స్వీకరించాలని ఆదేశిస్తున్నాం. థీపీల్ యొక్క ఖర్చులను పొందారు మరియు రికార్డులో నమోదు చేశారు. గవర్నమెంట్ పాలసీ రసీదు దాఖలు చేయడంలో విఫలమైనందున, హైకోర్టు అధికార పరిధి ప్రభావితం అవుతుందని లేదా అప్పీలును పరిమితి చట్టం ద్వారా నిరోధించబడిందని మేము భావించడం లేదు.

అప్పీలుకు అనుమతి ఉంది. పిటిషనర్ సక్రమంగా, కొంత నిర్లక్ష్యంగా వ్యవహరించారని, అప్పీలు సమర్పణలో లోపాన్ని ప్రతివాది హైకోర్టు దృష్టికి తీసుకురావడాన్ని సమర్థించారు. విచారణ విన్నప్పుడు కూడా ఆయన తన చర్యను సమర్థించుకునే ప్రయత్నం చేశారు. పరిస్థితులలో అప్పీలుదారు ఈ దరఖాస్తు యొక్క ప్రతిస్పందకుని ఖర్చులను చెల్లించాలి. హైకోర్టులో ఖర్చులు అప్పగింతలో ఖర్చులు అవుతాయి.

అప్పీలుకు అనుమతి..